

ROČNÍK: 1

ČASOPIS OBČANSKÉHO FÓRA V HRANICích

PRÉHLED

ČÍSLO 4.

VÝSLO: 3. 2. 1990

JACÍ BYCHOM MĚLI Být!

Denně všechny sdělovací prostředky píšoucí na naše počasí občanské sebevědomí. Díky nám připomínají, že se při řešení zastaralých i nově vznikajících problémů svého města, svého pracoviště musíme umět dosluvit sami mezi sebou. Dvakrát týdně nám občanské fórum na obrazovce uvádí příklady toho, jak se díky úsilí šikovných a obětavých lidí práce dají k prospěchu všech, ale jak se taky dají všecky dělat špatně. Přeštěte, shledáno a necháváme starosti i práci dálka na druhých. Na kom? Přece na občanském fóru, za jehož programem stojíme.

Únor už není prosinec. Začala etapa tvrdší, nepopulární, ale nutné práce. A je jí tolik, že by se na ní i v našem městě měly podílet celé čtaby rozumných, skvělých a ohětavých lidí. A zatím jsme svědky toho, jak skromný počet lidí OF musí promluvit, jednat, a rozhodovat i s námi, zatímco my opatrní ve svém pohledném soukromí někdy naděleně souhlasíme, jindy statečně kritizujeme. Nevykli jeme si v minulých letech být iniciativní a aktívni jen za odměnu - za dobrý pomůcek, osobní ohodnocení, lepší místo nebo výhodnou funkci. Na dlechád odváháni těchto nectností není čas, stejně jako není čas na pomalé probouzení s letitým nezájmem o veřejné záležitosti.

Škola občanské aktivity je v našem městě nahájila svoji činnost. Všechni budeme na podzim sklidat maturitní zkoušku. Snažme se proto už dnes, abychom dostali z občanské uvědomělosti, rovnality, obětavosti i moudrosti jen samé výborné.

Z OBSAHU:

- BYTY A HRANICE
- ZA CD ŘÁDY
- NORSKO
- Z HISTORIE
- MÍSTODŘÍS
- AKTUALITY
- EKOLOGIE

NORSKO

2

ZÁŽITKY Z CESTY

- pokračování z minulého čísla -

Naše cesta do hlavního města Norska Oslo vedla přes Berlin.

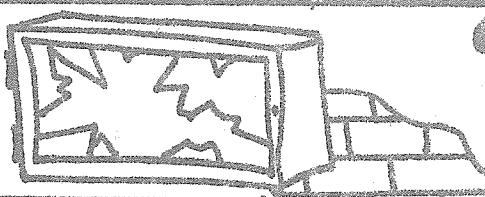
Na hraničním přechodu na Cinovec nám pomohl v konfliktní situaci s celníky NDR český celník, jenž se postaral o to, abychom nemuseli sbytečně překládat věci z našeho karavantu. Díky jeho pomocí proběhlo odbavení bez problémů a mohli jsme pokračovat v náročné cestě.

V NDR jsme neměli problémy technického rázu, ale díky velmi špatné kvalitě cest si své vytrpěla posádka i vozidlo. Do východního Berlina jsme dorazili ve večerních hodinách a naše první cesta vedla k Brandenburgské bráně. Zde jsme měli možnost vidět proslulou betonovou zeď, která je stále symbolem rozdělení dvou světů. Jeden Berlin, dvě jména.

Když jsme pěškočili "hranici" dvou měst, přepadali jsme si jako Alenka v Říši divů. Dostali jsme se ze tmy do světla.

Jako správní Češi jsme povečeřeli v autě konzervy. Rozhodli jsme se zaparkovat v centru Západního Berlina. Byl to filený nápad s dobrým konečem. Minimálně hodinu jsme pojízděli nočními ulicemi města, které žije vícem, co k vyspělé západní civilizaci patří. Nemohli jsme najít volné místo k parkování. V tu chvíli jsme si vzpomněli na Hrušnice a jejich nevyužité parkoviště. Nakonec jsme přece jenom naplnili přísloví: kdo hledá najde. Zaparkovali jsme pář kroků od hlavní západoberlínské třídy. Na chodníku stál policista a neměl jen blok a vysílačku, ale také zámrnně odkrytu pistoli. Na dotaz, zda můžeme na něm vyhlédnutém místě zaparkovat, odpověděl kladně. Připomněl, abychom popojeli o dva metry dopředu, abychom uvolnili přístup k budově. Po zaparkování jsme zjistili, že stojíme před nejdůležitější budovou Západního Berlina - zdejší radnicí. Bylo to parkování velmi výhodné neboť radnice až tam i naše vospidle přes noc hlídali dva policisté. Ráno tam byli dokonce tři. Klidnější noc si český turista ve městě, kde řídí kriminálníci a narkomani, ani nemůže představit. Probudili jsme se do svobodného rána a řekala nás další cesta dobré známce NDR. Těšili jsme se až budeme mit betonovou anabázi za sebou.

-OLL-

2

VIZUÉKA MĚSTA HRATÍC

V 1. čísle našeho týdeníku jste si mohli přečíst článek o hraničních otevřeních světu, který uváděl řadu dobrých nápadů, co bychom mohli návštěvníkům našeho města v budoucnu při troše dobré vůle nabídnout. Chci tento podnětný článek doplnit poznámkou o tom, co by mohli nači hosté "obdivovat" už dnes.

Projděme se po horizontu a především dolním podloubí a snažme se najít mezi propagačními skřínkami nejrůznějších organizací, spolků a oddílů /VTEJ, Automobilový klub Svazarm, SSM, basketbal atd/ ale spěch drž nerozbitné / ta první patří filatelistům/. Většina z nich je prázdna, přímo devastovaná. A pak projděme naše město od severu na jih, od cementárny až po Brachotubu. Kolik objevíme dalších nástěnek a skříněk - formálních, nefunkčních, zanedbaných a konstrukčně přímo cíkavých, jako je např. železné monstrum OV č. 17 na ulici Sov. armády.

Kolik jsme v minulých letech začili shora organizovaných, přímo manifestačních národních sněm na úklid města. Jsou pamětníky toho, jak se každoročně, vždy před 1. květnem, nahonení lidí obě podloubí a jak se do všech propagandačních skříněk /včetně těch vedle zámků/ vylepovaly plakáty buď celé nebo dovedně rozstříhané, aby se docílilo potenciálnějšího rezonančního dojmu.

Jistě si i bez přikazu umíme své město uklidit do bezobývatele až sem. Nebude nás přece dát určitým lidem důvod ke každolibé radosti, že se všechno nedáří. Ve spolupráci s příslušnou komisi Městského úřadu co nejdříve přemíříme těchto formálních rezisit na počet pro město nesbytný a naplňujme je informacemi pro občany skutečně potřebnými.

Poutáče SK ROH na náměstí i se třídě 1. máje nám podávají důkazy, že to jde.

M. Hudecová

HRANICKÉ OF

Vyjádření OF Hranice k situaci na oddělení chirurgie hranické nemocnice

Dne 29.1.1990 přinesl pracovníci nemocnice na OF v Hranicích dopis, ve kterém vyslovají lékaři oddělení chirurgie hranické nemocnice nedůvěru primáři tohoto oddělení MUDr. Knoblechovi. Mluvčí OF jsou přesvědčeni, že se jedná o problém, který nichou a musí vyřešit pouze odborní pracovníci na půdě nemocnice. K vyjádření nedůvěry přimáři hranické OF nemohlo zaujmout žádné stanovisko. Pokud máme ovšem za nesprávné, že se tento problém neřeší pouze na půdě nemocnice, ale že do něj od 30.1.1990 začala zasahovat i hranická veřejnost. Tato okolnost v žádém případě neprosídí některu, nemocniční ani samotná oddělení chirurgie. Dne 31.1.1990 navštívilo OF v Hranicích pět lékařů hranické nemocnice /podotýkáme, že ani jeden nemí zaměstnán na chirurgickém oddělení/, aby objasnili situaci. Především nás ujistili, že se v žádném případě nejdá o akci OF v nemocnici, ale pouze o vyslovení nedůvěry primáři MUDr. Knoblechovi kolektivem pracovníků chirurgického oddělení při tajném hlasování. Dále přítomní lékaři oznamili, že na místo primáře hranické chirurgie nebude dosazena nikdo ze stávajících lékařů tohoto oddělení. Toto místo bude obseseno na základě vyhlášeného konkursu, který počoudí řada nestraných odborníků z oboru chirurgie.

OF v Hranicích je přesvědčeno, že tento problém se musí opravdu řešit jen na půdě nemocnice a že jakýkoli další zásah hranické veřejnosti způsobí jen sbytečné rozmýšlání emocí.

I přes výše uváděnou skutečnost nás naše nestranost nutí zveřejnit toto stanovisko. Všem zainteresovaným aleskán bude dáná možnost v případě nutnosti vyjádřit se k tomuto problému na stránkách hranického týdeníku Fehled. Prosíme ovšem o příspěvky věcené, slušné a stručné, protože musíme respektovat zásah našeho časopisu.

Poznámka: Dne 1.2.1990 byl pan MUDr. Knoblech odvolán z funkce primáře chirurgického oddělení NeP v Hranicích.

KOORDINAČNÍ SCHŮZKA PODNIKOVÝCH OF HRADEC

Dne 23. 1. 1990 /úterý/ se v prostorách OF Hranice uskutečnila v pořadí již druhá schůzka zástupců podnikových OF ze závodu Hranice, kde se sešlo celkem 12 mluvčích jednotlivých podnikových OF.

Hlavním tétem schůzky bylo získání nových informací o činnosti místních OF.

Ukázalo se, že prioritu v celé řadě nadnesených problémů si udržuje zájmeno pracujících o současný stav dosavadního RON. Jedná se především o vytváření nových nezávislých, svobodných a demokratických odborech, a to ve všech oborech lidské činnosti. Zájem je více než veliký, neboť zájmeno o program dosavadního tzv. RON vzbuzuje u většiny pracujících nezájem, nedůvěru a jednoznačnou negativní kritiku, včetně požadavků na jejich zrušení.

Sohužel, problém je nedobrý zájmeno místních odborovců představující právě v oblasti ustavování nových odborových svazů.

Na druhé straně potřebitelné je, že iniciativa odborů a celých pracovníků kolktivu vedla k získání všech potřebných faktů a ve většině podniků vyvrcholila, že teprve vyvrcholí, vystání delegátů na ustavující sjednutí svých odborových svazů. Je to s bouboucí nezvásilými odbory polita jako s jistou věcí, svědčí i skutečnost, že ve většině hranických podniků a závodů bylo počítáváno odvádění odborových příspěvků a tyto jsou shraňovány v rámci dosavadního podnikového ZV RON.

L. FOJtík

PATOR · PATOR · PATOR
V sobotu 17. 2. 1990 se v SOKOLOVĚ koná

ples OF v Hranicích

Začátek ve 20.00 hod.

Předprodej vstupenek: SK RON a OF Hranice od 8. 2. 1990.

SRDECNĚ VÁS ZAHÁJÍM

ZA CO ŘÁDY ?

Vážíme si práce a oceňujeme také, že za práci vynikajících kvalit, za práci pro lidovou společnost, ať už současné či budoucí, jsou udělována státem vyznamenání. V minulých letech se však státní vyznamenání až nadmíru často udělovala za práci ryze politickou.

V nedávné době bylo vysoké státní vyznamenání, Řád práce, uděleno ing. Jiřímu Sumarovi, řediteli střední lesnické školy v Hranicích. Řád práce by měl být udělován za mimořádné úsilí a uplatnění pracovních výsledků ve prospěch společnosti. Kdo navrhl tento řád ing. Sumarovi? Návrh nebyl projednán v kolektivu pracovníků školy, dokonce o tom nevěděla bývalá řídící složka školy - ZO KSC, nic netušil výbor organizace ROH, ani SSM, SČSP nebo ČSVTS.

Na dokumentu o udělení řádu je uvedeno, že jej ing. Sumara děstavě za činnost pro komunistickou stranu a socialistickou společnost. Svou "činnost pro socialistickou společnost" charakterizoval vyznamenaný sám v úvodu výroční správy střední lesnické školy v Hranicích za rok 1988/89:

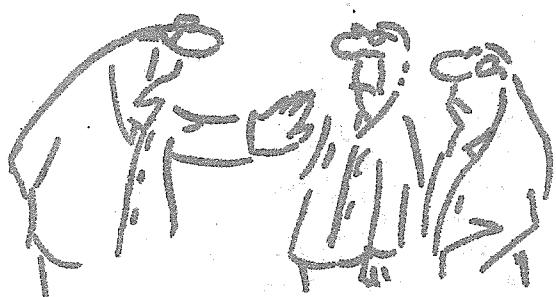
"Postupujeme a jednáme široce demokraticky. Te ale nemá nic společného s anarchií a hojením komplexu z minulosti, a tím, jak se pokouší vystupovat ti, kteří byť je jich hrstka, se vydávají div ne za svědomí národa. Proto jsme i kolektivně dali jednoznačnou podporu Revoluci ÚV KSC k Vítězandmu dnoru. Proto i velmi dobré chápeme protisocialistické zaměření pamfletu "Několik vět". V naší každodenní výchovné práci, zejména v občanské nauce se plně opíráme o dokument Poučení, a to proto, že plně výstihuje společenskou a politickou realitu."

Tolik ing. Jiri Sumara ve výroční správě lesnické školy. Z jeho vlastních slov je scela jasné, za jakou činnost Řád práce dostal. Mělo by se však zjistit, kdo mu vyznamenání navrhl a kdo mu je odevzdal, když jeho vlastní pracoviště o ničem nevědělo. Byla někde jeho činnost opravdu tak výsoko ocenována? Nebo si krajský funkcionář spíše vyznamenání vydobyl vzhledem k perspektivě odchodu do důchodu?

Uvedený nositel Řádu práce byl ovšem nadřízenými orgány vyznamenán již dříve. Dostal vyznamenání Za vynikající práci a, což jeho spolupracovníky velmi udivilo, i titul "Vzorný učitel". Jak známe

Jana Ámose Komenského, nikdy by nesouhlasil s tím, aby jeho bronzová hlava na odznaku vzorndého učitele dekorovala hrud' tohoto nositele.

V. Richtér

UŽ DOST, SOUTRUGI, TÉ
KRITIKY MINULÝCH OMHLÝ !!!

JE ČAS SOUTŘEDIT SE NA
BUDOUcí OMHLÝ !

5 CHCEME KULTURNÉ BYDLET

5

VERĚJNA DISKUSE V KINĚ „SVĚT“ 28. 1. 1990

V posledních několika týdnech přicházejí občané naše města do kina Svět v době, kdy na programu nejsou příběhy světemných hrdinů, v době, kdy filmové plátno zádatává step.

Proč?

Protože právě oni sami už slepými nechtějí být. Uvědomují si, že přišel čas, kdy režiséři svých snadů se rozhodou stát oni sami, že musí jednat už je podle svého svědomí a vědomí. Svým zájmem o všechny veřejné pokládají za lepatky v nás všechny zabydlenou a pěstovanou představu, že nejlepší je nevidět, nosit a nouzovit.

O čem tedy měla být řeč 28. ledna 1990?

Pořadatel setkání občanů, převážně bydlišťských na Hromivce s představiteli města měla být diskuse o tom, zda d o s t a v ě t čí n e d e s t a v ě t sídliště H r o m i v k u .

Od samého počátku stála proti sobě dvě sekce opačná stanoviska. Tajemník MěstIV pan Vladimír Hudec a vedoucí oddělu výstavby paní Čihalová sdílely vlastní názory.

Stanovisko sálů bylo monolitické a neměnící. **D o s t a v ě t . I** za cenu okupační stávky na stavění. Jedni hovořili rozechvělými, jiní pobouřenými, ale ráznými hlasy.

Za nekonstruktivní lze považovat snahu tajemníka Hudec přesvědčit lidí o neuvratné nutnosti dostavby. Když už se zdálo, že dialog je ohrožen, svýšenou hladinu odronalismu v krvi obecí strany sklidil hlas ze sálu: "Jste tu proto, abychom dali připomínky, nechceme hned rozhodnutí, chceme dialog, vyjádřit své názory, uvést fakta".

Tuto spásnou myšlenku za okamžik "lišácky" přetlumočil i místopředseda Z. Mayer, který boj publiku se svými kolegy zatím jen sledoval. A situace byla zachráněna.

Co tici závěrem?

Lidé odcházelí s různými pocity. Někteří sice mavli rukou na znamení marmonti, ale většina je odhodlána nevzdát se.

PRÍMÝ setkání v kině Svět pořádá OV 4. 2., na téma Byty a Hranice.

V diskusi zapojil i tento příspěvek, který vyjadřoval názor většiny přítomných.

„Vášení přítomní, jsem jazykem Borček, jsem poslancem MěstIV Hradec, bydlím na Hromivce a pracuji jako správce MěP Hradec.

Od této výstavby Hromivky II sleduji dle hodobě se všechny tří uvedených pozic. Jako zástupce organizace jsem se vyjadřoval k objektu sdružovacího střediska, tudíž situaci znám, měl jsem možnost podrobně se seznámit s projektovou dokumentací.

Jako poslanec a člen OV č. 10 jsem řídil schůzky OV v roce 1987, jejíž hlavní náplní bylo posouzení předložené studie občanů. Zodpověděn prohlašuji, že to byla nejbeuflivější schůzka, kterou jsem kdy řídil. Po skončení vypracoval řídící výbor soubor připomínek, který byl předán k dalšímu posouzení. Jak bylo prověřeno při jednání ve středu 24. 1. 1990, byl postup MěP a OV správný a připomínky se dostaly až na kompetentní stále – stál architekta.

Z výše uvedeného jednání vymělo jednoznačně, že naše připomínky k sídlišti jsou převážně oprávněné, ale dosud platné ČSN a směrnice pro KBV jsou tak tvrdé a antikomunální, že degradují práci architekta na posluhovače poplatných nářízení bez možnosti uplatnit a prosazeni tvůrčího intelektu.

Architekt KBV je ve své podstatě vůzném svého svědomí, neboť pracuje pod nátlakem norm a okleštěovaných finančníků.

Jako občan tohoto města bydlišť na Hromivce jsem rozhodně pro zastavení výstavby dalších panelových bloků a navrhoji vzniklou plochu využít pro volný čas stávajících i budoucích uživatelů sídliště.

Za 41 let budování socialismu bylo jistě mnoho dobrého postaveno, ale však toto mnoho nedokonalého, což budou muset napravovat další generace. Usnadněme proto práci našim nástupcům, aby v budoucnu nemuseli žít neadekvátní bydlení a životní styl, který by dantevhou určité.

Jindřiška Čihalová

BYTY A HRANICE

HROMŮVKA

Informace k rozestavěnému sídlišti Hromůvka II

Výstavba obytného souboru Hromůvka II byla zahájena v říjnu roku 1988 na základě schválené projektové dokumentace Sm ENV v Ostravě a Českou komisi pro výrobnětechnický a investiční rozvoj v Praze, která stanovila návazné údaje o stavbě.

Po posouzení požadavků občanského výberu, poslanců a občanů bydlicích v sídlišti Hromůvka I /v objektu svaném "Hokejka"/ dělává ONV Přerov jako přímý investor a MěNV Hranice fakta k posouzení v případě snížení počtu bytů /bloky: C3 - 46 bytů, C4 - 46 bytů a D1 - 36 bytů/.

Celkem se zmenší sídliště o 128 bytů, jejichž hodnota představuje hodnotu téměř 21 milionů Kčs.

Vyloučením uvedených bloků z výstavby dojde ke změně projektové dokumentace a stavebních průzkumů, za které přímý investor /ONV Přerov/ zaplatil částku 3,2 milionu Kčs. Jak nám písemně oznámil ONV Přerov, bude nutno uhradit veškeré finanční ztráty

za změnu projektovou dokumentaci a za škody spůsobené organizaci dodavatele organizací, která zastavení stavby požádala, tj. MěNV Hranice. Dle stanovisku ONV nejsou finanční prostředky, které by mohly uvalnit na krytí ztráty, a musel by přikročit ke krácení respektu MěNV Hranice.

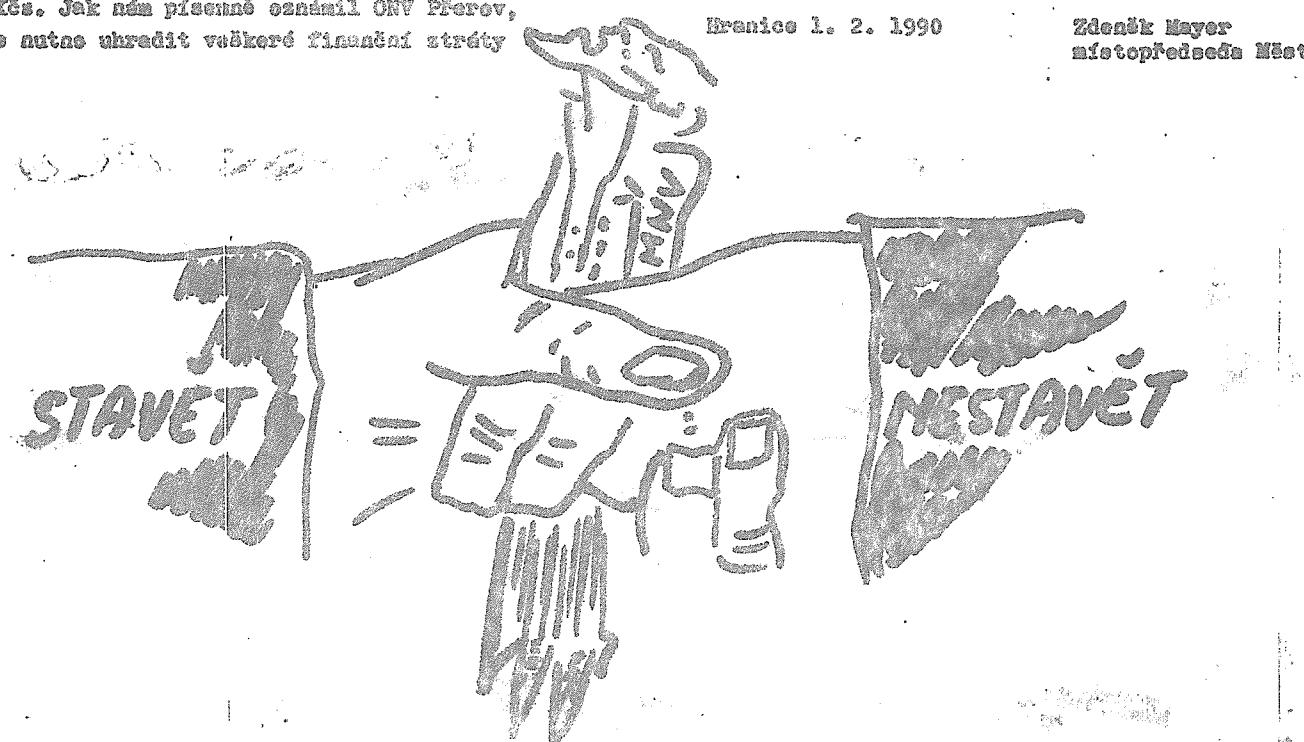
Nerealizováním 128 bytů by se nestavěla ani část občanské vybavenosti, v které mohou být umístěna 3 lékařská pracoviště /dětské středisko/ a kryt CO pro ukrytí 600 osob, jehož mírové využití má sloužit jako kulturní zařízení s 200 sedadly. Tato stavba představuje finanční hodnotu všechny příslušné části technické vybavenosti též měří 10 a půl milionu Kčs.

Rovněž vyloučením bytových objektů by došlo k nevyužití technické vybavenosti, která již byla vybudována ve finanční hodnotě 525.000,- Kčs, a tím by došlo ke zhoršení ekonomiky výstavby celého sídliště /tj. realizovaných bloků Hromůvky II/.

Dalším faktem je te, že bloky jsou uživatelsky rozděleny a blok C3 má být využit pro přestěhování občanů bydlicích v Komenského ulici, kde by po přehodnocení nepřísnivých architektonických a zářivnických řešení mohlo být zahájena výstavba dalšího sídliště, s ukončením do konca roku 1995.

Hranice 1. 2. 1990

Zdeněk Mayer
místopředseda MěstNV

BYTY A HRANICE

Pozor

V neděli 4. února ve 12,30 hod. v kině Svět uspořádá OF besedu s občany na téma BYTY A HRANICE. Na úvod vystoupí zodpovědní pracovníci jednotlivých organizací, kteří mají starost o byty a bydlení ve svých pracovních náplních. Chceme proto v tomto čísle týdeníku Přehled čtenáře předběžně seznámit se základními fakty, které budou osou besedy.

Pozor

Uvádíme klavírní myšlenky z obecního programu pana F. Horáka (z SDB Hranice).

Úroveň bydlení a vztah k této problematice zcela nesporně představuje jednu z nejdůležitějších oblastí, které životní standart a životní styl z mnoha stran ovlivňují. Neřešení bytu je stále velmi citelný a nepokojenost lidí s úrovni bydlení stále narůstá.

Dokážete současný stav bytového fondu?

Jaké je stav a vybavenost bytů v Hranicích?

Kolik stojí byt?

Kolik stojí údržba a provoz bytu?

Sčím jsou lidé v okolí bydlení nespokojeni?

Kolik bytů tedy dlejtě budeme potřebovat?

Kde byty vezít?

Tato potřeba má být kryta výstavbou sídliště Hromivka II, kde podle plánu záměru mohlo být postaveno 465 bytů. Obyvatelé Hromivky však protestují a požadují zrušení výstavby těch bloků, které ještě nebyly zahájeny.

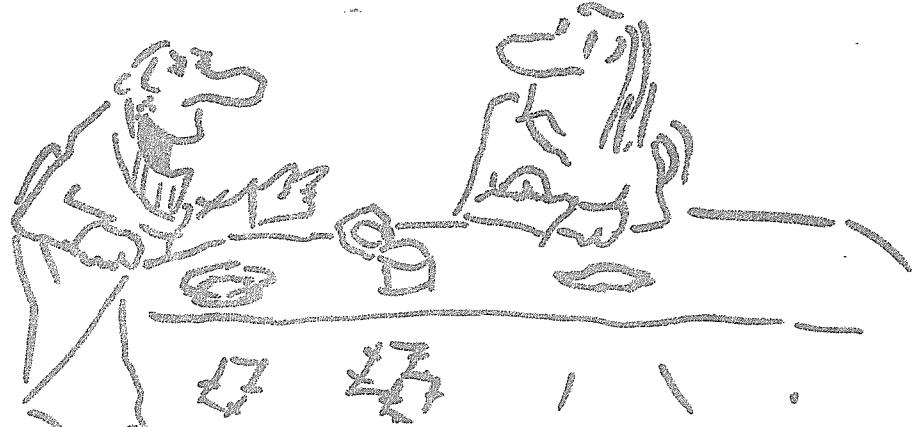
Dále se připravuje výstavba sídliště na Komenského ulici, kde má být postaveno cca 350 bytů.

Na druhé straně se ukazuje, že v městě je celá řada bytů dlouhodobě neobydlených a neužívaných. Jsou to především tzv. vojenské byty, vč. bytů postavených pro sovětskou vojsko. Dále řada bytů ve starých domech, které je možné upravit a modernizovat i za cenu jejich odprodeje do soukromého vlastnictví. A potom zanedbatelná nemí ani řada bytů, které dříž rodiče a prarodiče zůstaly "figly" pro své dosud nezletilé děti a vnuky.

Co tedy dělat?

Autor si ani zdaleka nemyslí, že by mal resept, jak tento letitý problém vyřešit. Jsem toho názoru / a vždy jsem byl/, že více hlas - = více rozumu.

Za Podnik bytového hospodářství vystoupí jeho ředitelka paní Eva Klvačová. Budou hovořit o údržbě a modernizaci bytového fondu, o službách, které podnik poskytuje nejen uživatelům státních bytů, ale i uživatelům bytů družstevních a podnikových.

JISTĚ, NEŘÍZEME ZROUNA LUXUSNÉ, ALE JSOU NA NÁS OBRÁCENY OČI CELE' EVROPY !

STOP LHOSTEJNOSTI !

8

8

GALAŠŮV DŮM

Dne 22. ledna 1990 jsem zaslal připořízku poslance MěstCN ve včetně domu č.p. 170 v Galášově ulici. Jedná se o současný stav rodného domu národního buditele Josefa Hoffmanna Agapita Galáše. Tento dům pochází z roku 1755 a je ve vlastnictví Československé socialistické republiky. Dům spravuje Podnik bytového hospodářství v Hranicích.

Na můj poslanecký dotaz mi bylo vedenoucího odboru školství, kultury, zdravotnictví a sociálního zabezpečení paní Jaroslavou Opravilevou sděleno:

"Vzhledem k tomu, že tento dům, ve kterém žil od roku 1756 do r. 1840 lékař, národní buditel a spisovatel J.H.A. Galáš, je v památkovém zájmu města, obrátil se naš odbor ŠMZ a SZ MěstCN Hranice na ONV odbor kultury se žádostí o provedení odborného posouzení a podání návrhu na zařazení výše uvedeného objektu do státního seznamu státem chráněných nemovitých kulturních památek. Žádost byla odeslána dne 15.1.1990. Při osobním jednání s vedoucím odboru kultury ONV Přerov bylo přislíbeno vyřízení našeho požadavku ze strany ONV a Okresního vlastivědného muzea J.A. Komenského v Přerově v co nejkratším termínu. Rovněž jsme požadovali včasné oznámení termínu jejich řešení, abychom jednání byli připomni a mohli přizvat sástopce odboru MH, PřR."

Záležitost objektu č.p. 170 je tedy v řízení a o dalším postupu Vás budeme informovat."

Jako poslanec volebního obvodu č. 17, který spadá pod OV 4, bych byl společně s předsedou OV 4 panem ing. Kacetlem velmi potěšen, kdybychom k výše uvedeným jednáním byli přizváni a stali se tak lidovou kontrolou a snad i zárukou neprotahování nápravy této estetické záležitosti.

Je pravdou, že je částečně upravena sakrální, opraven a natřen plot a instalována opravená vrata, ale co naplat, tažto kulturní historická památka chátrá sevnitř a nachází se v kritickém stavu !!!

Bedřich Nevák
poslanec VO 17

CO DÁLE S HRANICKOU SYNAGOGOU

Jako jedno z možných řešení, jak rozšířit skomírající kulturní život v Hranicích, se nabízí využití bývalé židovské synagogy v Janáčkově ulici. Sál i ochoz, v této budově je dnes pronajat Okresnímu vlastivědnému muzeu J.A. Komenského v Přerově. Je zde umístěno muzeum Morevské brány, a trvale instalovaná expozice fajánsu a keramiky. Celá tato expozice je zpřístupněna veřejnosti od 1.4. - 31.10. vždy ve středu a v neděli/v. dovolených i v odpoledních hodinách. Sbírka zpřístupněna návštěvám je, ale je zájem hranické veřejnosti adekvátní?

Nabízí se tedy otázka - jedná se o skutečně využívancu a navštěvovanou kulturní instituci?

Hranická veřejnost dnes příliš možností ke kulturnímu využití nemá. Kino Svět, sdílí s výstavní síní ve správě SK ROM. Pokud tedy budeme hovořit o stálé využití kulturnosti našeho lidu, neměli bychom zapomínat ani na to, kde tuto kulturu provozovat. A prostory bývalé synagogy se samy svým vnitřním uspořádáním nabízejí. Vycházíme-li z dnešní reality, kdy mnohé dozadu platné se změnilo a kdy se mnohé ještě bude muset změnit, potom by stálo za évalu využít stávajících prostor synagogy k jiným účelům, než dosud.

Vždyť se hráni tomu, aby v adle synagogy byly pořádány komorní koncerty věnované hudbě či koncerty pěvecké? Hranický pěvecký sbor by tuto možnost jistě uvítal.

Nabízí se i možnost pořádání výstav. Nejen autorských, ale i výstav - kollekci - výtvarných děl, zeptýčených s různých generacemi, například z Okresní galerie v Olomouci, které by byly vždy po určité době obměnovány. Nabízí se i možnost trvalé expozice dokumentů týkajících se významných osobností, které v našem městě pobývaly /R.M.Rilke, Joseph Roth, Robert Musili/.

Dáváme tedy podnět k zamyšlení všem pracovníkům v kultuře našeho města. Myslíme si, že by prostory synagogy mohly skutečně sloužit kulturnímu využití hranické veřejnosti a ne stát jako doposud stranou zájmu, nevyužívaný a nenavštěvován.

R. Langer

MÍSTOPIS

EKOLOGIE

9

OTÁZKY KOLEM ZMĚN NÁZVU ULIČ V NAŠEM MĚSTĚ

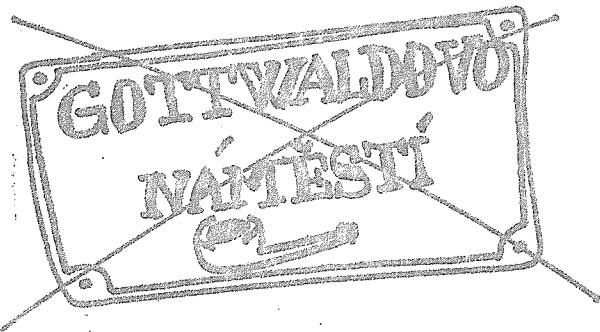
Stejně tak jako v jiných městech, tak i v Hranicích probíhají diskuse a debaty ohledně změn názvů některých ulic a náměstí. V současné době jsou vyváženy na náměstí orientační mapy města, kde jsou černou barvou zapsány současné názvy ulic, náměstí a prostranství, a červenou barvou názvy původní, které byly po roce 1945, resp. 1946 změněny.

Občanské výbory Městské Hranice obdržely seznamy všech názvů ulic a náměstí v Hranicích I - město s uvedením návrhů na přejmenování /jedná se o původní názvy/. Občané se budou moct vyjádřit ke všem dosud užívaným názvům a to prostřednictvím vývěsek občanských výborů nebo na schůzích občanských výborů, kde budou tyto otázky projednávány. Individuální názvy k pojmenování ulic a náměstí mohou nadále občané písemně zasílat na adresu OF Hranice nebo Městské Hranice.

Po schromodnění stanovisek se všechny OV i stanovisek jednotlivých občanů, kteří je předávají na OF, spracuje pracovní komise rady Městské Hranice konečný návrh, který bude předložen plenáři sítě zasedání k projednání a schválení.

V rámci objektivity a důkladného posouzení všech návrhů na aněmu názvu byl stanoven termín pro přijímání návrhů do 21. května 1990. V červnu 1990 pak bude spracován konečný návrh pro jednání a schválení plenáři sítě zasedání Městské Hranice. Tím bude dodřen i postup stanovený vládou ČSR v souvislosti s přípravou voleb do PS ČSSR, kdy až do konání voleb nemají být prováděny žádné změny v územním uspořádání měst a obcí, názvů ulic, náměstí a veřejných prostranství.

Bedřich Novák
Vilémka Březinová

Bejovník za čistou Bečvu

Dne 27. ledna 1990 zemřel ve věku 77 let ing. Jaroslav Gadaš, ved. projektant Staveb. Hranice. Po více než 20leté praxi na stavebních sítích své znalosti na projektech velkých skupinových vodovodů nejvíce v Jiho-moravském kraji. Ve svých 48 letech získal jako dálkový student v r. 1961 titul inženýra. V letech 1963 až 1972 řešil i problémy s vodovody na Hranicku. Navrhl rekonstrukci jímání vody, doplnění rozvodů, vodojem v lázních Tepličkách i nové rozvody minerální vody do všech lázeňských provozů. Byl hlavním inženýrem vodovodu Hranice, kde navrhl rekonstrukci a operativně řešil pokladavky na rozšíření vodovodní sítě. Probudil a navrhl skupinový vodovod Záhoří i přemostění Ústí, který zásobuje 13 obcí, včetně jeho rodného Rukova. Byl jedním z hlavních bojovníků za čistou vodu v řece Bečvě, která zásobuje převážně infiltrovací vodou veřejné vodovody i sekvorné studny v celé údolní nivě Bečvy. Byl jedním z těch, kteří se po tvrdém boji s ministerstvem podařilo prosadit vybudování lagun s usazováním okruhem pro odpadní vody z Bečvy pod Valašským Meziříčím i proti výreku zástupce ministerstva: "Když chcete mít čistou Bečvu, tak se vraťte do dob práce Čech." Bylo charakteristické pro zástupce měst ležících v Bečvě pod Bečvou, že se těchto jednání, ať iž dříve poslání, zamilostňovali. V roce 1967 se mu požádalo boji s představiteli města podařilo zabránit postavení koliby v ochranném vodárenském pásmu 1. stupně v parku Čs. legií u mostu přes Bečvu, i když již byla vykopána stavební jáma. I v duchu řešil vodovody mnoha obcí, zasadovat se o plynofikaci kostely v lázních Tepličkách a publikoval své poznatky v okresním i odberadním tiště.

Zemřel inženýr, který věděl co je to stavovská čest vohospodářství.

Zpracoval: Ing. Kopecký Jaroslav, čp. 1, město 1614

723 01 Hranice

Z PRÁVY

MÍSTOŘEDSEDA PS ČSSR JUDr BOHUSLAV KUČERA
V KRANICích

Na posvátní 20. ČSS v Kranicích přijede dne 9. února 1990 do našeho města místoředsesta PS ČSSR dr. Bohuslav Kučera. V jedenáctech hodinách bude se svým doprovodem přijat na kranické radnici novým vedením Městského panem ing. Jiřím Ježkem a panem Vladimírem Hudecem. Hosté z Prahy také uvedlíví nově vytvořené lázeňské sanatorium Janáček v Teplicích nad Bečvou. Od 16 hod. bude v kině Svět zahájeno DISKUSNÍ FÓRUM ve spolupráci s koordinátorem centrem OF v Kranicích, na které všechny občany našeho města se nejsrdečněji svou organizací. Diskuse bude vedena na téma: Závažné problémy současného vývoje v naší vlasti.

Po skončení diskusního fóra se dr. Kučera zúčastní výroční schůze zo ČSS v Kranicích.

20. ČSS
Zdeněk Škrabánek

Z P R Á V A

Účesové 20. ČSS se na své schůzi dne 30. ledna 1990 mimo jiné nabídli, že jsou ochotni opracovat tolik hodin na rekonstrukci Galášova domu, kolik bude nutné, čímž by se ušetřily prestředky, které by mohly být využity na zaplacení cestovních restaurátorůských prací.

Pevně věříme, že naše iniciativa nebude vložena do "mapy" a 20. ČSS bude včas a patřičně Městskému a PRM informována. Nechceme suplovat pracovní povinnosti zaměstnanců PRM, ale jsme ochotní případnou akci urychlit, abychom se před památkou významné cestovní dějin našeho města nemuseli stydět.

20. ČSS Kranice
Miroslav Kudrnálek
předseda 20. ČSS

V pondělí dne 29. ledna 1990 navštívili mluvčí OF v Kranicích pan Vlastimil Hecl a Bohumil dříchovec. Poděkoval městu pterším spoluobčanům za jejich vydání a užívání noviny, kterou OF poskytlí.

Týdeník besedy zhledal videozápisy listopadových událostí 1989 a také týdeník ze srpna roku 1988.

Prosíme o zveřejnění následující správy v týdeníku OF Kranice.

Schůze Demokratického fóra komunistů se koná dne 5. 2. 1990 v 17.00 hod. v Jugoklinice. Zveme všechny naše příznivce.

Díky za OF

ing. Rudolf Novák
Beseduďova 329
Kranice

Upozorňujeme kranické čtenáře, že bude pro ně v brzké době otevřena knihovna OF, kde si mohou vypůjčit žádané tituly emigrativních autorů.

Z OF MATRÍSKY ŠKOL A JESLI
ANEB
JEDEN KROK VPŘED A DVA ZPĚT

Toto je zřejmě heslo těch pedagogických pracovnic a některých pracovnic ná OF - Odbor školství v Přerově, které znamenají nástup nové OSI I. Grygářkové a její kolegyně D. Klevicové od 1. 2. 1990 (odhalováno na OF pedagogických pracovnic dne 24. 1. 1990).

Prosatimní moc a různé intriky zatím stačí měnit většiny. Ale jak díouhet? Dobré soudopřesce všech může existovat jen ve vzdálené dálvěře, kde poklenkování a strach nemá žádné místo.

Všechny pedagogické pracovnice, které se chtějí dovédat více a hlavně pravdivou skutečnost, se mohou zúčastnit - Velkého fóra MS v Přerově. Kdy? V pondělí 5. 2. 1990 asi v 17.00 hod. Čekáme vaši hojnou účast.